

vil komme til at gaa med her; efter hvad der er sket i Kirkekommissionen, og efterat Kirkekommissionens Formand, der i det Hele sluttede sig til Mørtallet i Kommissionen, er bleven Kirkeminister, er det en Selvfølge, at vi ikke kunne vente, at vi med dette Ministerium ville komme videre. Men jeg siger ogsaa her, at vi opgive for lange Tider at kunne komme til det, der er det Rette og Rigtige i denne Sag, dersom vi ikke her holde fast paa, hvad vi anse for det Rette og Rigtige. Dersom vi indlade os paa at tage Noget, som bringer bort fra det Formaal, som vi stræbe hen til, istedetfor at bringe os det nærmere, saa kunne vi være sikkre paa, at vi ikke i Aar og Dag ville komme til det, som vi anse for det Rette. De Interesser, der ere med i Spillet i disse Spørgsmaal, ere store. — vi behøve ikke alene at se hen til den finantielle Interesse, men der er mange andre Interesser, der ere knyttede til den bestaaende Tilstand —, og dersom vi vedtage en Lov som den, der ligger for fra Regeringen, have vi givet disse Interesser en saa forøget Styrke, at vi kunne være rolige for, at de ville søge at udvilde sig og snart ville vise os paa mere end een Maade den Styrke, de have faaet. Lader os derfor blive ved det, som vi anse for det Rigtige, og hellere vente lidt end indlade os paa Noget, der bringer os bort fra dette.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet: Skjøndt det vistnok vil være en fortvivlet Opgave at bringe mere Lyd over dette Spørgsmaal om Sportlernes Forhold til det nu foreliggende Forslag, og skjøndt jeg mener, at man nu ogsaa ganske rolig kan holde sig til, hvad der er udtalt, og som vil findes i Tidenden, maa jeg dog gjøre opmærksom paa, at det var en Feiltagelse, naar den ærede Ordfører mente, at jeg skulde have draget Slutninger fra Sportlerne for de juridiske Embedsmænd, hvis Forhold ere ordnede ved Lov. Jeg sagde tværtimod „andre Embedsmænd“, hvilket gjør en Forskjel, og jeg nævnte f. Ex. Lovsoldermand, der dog ikke høre under de juridiske Embedsmænd, og der er mange andre. Hvad jeg sagde, og hvad

jeg gjentager, er, at Spørgsmaalet ikke er, om det er hensigtsmæssigt at ordne Lønninger for en Klasse Embedsmænd ved Sportler eller paa anden Maade, men det, hvorm Spørgsmaal her dreier sig, og som ikke berøres af, at man i 1861 gik den Vej at afstasse Sportler, er, om man da ansaa det for grundlovmæssigt nødvendigt at gjøre det. Jeg har paastaet, at man aldeles ikke havde nogen Tanke derom, at det laa ganske fjernt; derfor siger jeg, at det Argument, man nu vil føre frem fra § 48 i Grundloven, er aldeles nyt og, som sagt, ubegrundet. Jeg skal ikke gaa dybere ind derpaa, og heller ikke paa den Rettelse, Ordføreren gjorde af en Uttring af mig, hvorefter jeg skulde have ladet ham sige, at Rigsdagen ved at gaa ind paa Lovforslaget vilde bortgive sin Raadighed over en saa stor Masse af Midler. Han rettede dette til, at han havde sagt „sin Bevillingsmyndighed“, og jeg indrømmer, at det vistnok er det Ord, han har brugt, men det gjør for mig ingen Forskjel. Jeg vil blot henstille til den ærede Ordfører, om han mener, at man, naar man ved en Lønningslov har fastsat Lønningerne for en Klasse af Embedsmænd, kan forandre dem igjen ad Bevillingsveien? Det er Spørgsmaalet, og gaar han ud fra, at man kan gjøre det, mener jeg, at det dog er Noget, man endnu ikke har fundet rigtigt efter vor Grundlov. Om man kan komme til det, er en anden Sag, men hidtil har man ikke gjort det, og derfor paastaar jeg endnu, at man ved at gaa den Vej, hvorm der her er Spørgsmaal, gaar frem akkurat som ved andre Lønningsforhold, idet man nemlig fastsætter det Staaende og Almindelige gennem en Lov, som kan underkastes Forandringer ad Lovens Vej, og dertilmod afgjør, hvad der ikke kan finde sin Plads i en saadan almindelig Lov, i større eller mindre Omfang ad Bevillingsveien. — Jeg vil dog ogsaa gjerne gjøre et Par Bemærkninger med Hensyn til den ærede Ordførers Slutningsbemærkning. — Skjøndt den var meget personlig imod mig — angaaende Stillingen for Kirkeministeren. Han mente, at det bedste Haab for Loven var, at Kirkeministeren blev en anden, og, naar dette virkelig kunde have gode Følger, var det jo No-